

РЕШЕНИЕ

№ 1887

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 01.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3992** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на 226 от АПК във вр. чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП)

Производството е било образувано е по жалбата на П. В. П. от [населено място] с ЕГН [ЕГН] против Заповед за принудителна административна мярка - принудително преместване на пътно превозно средство, приложена на 26.02.2020 г. по разпореждане на инспектор на ЦГМ. Твърди се, че е заповедта е приложена неправомерно от служителите на ЦГМ, същата е унищожена, алтернативно нищожна, поради липса на компетентност на лицето, което я е издало. Излага доводи за липса на фактически основания за издаване на заповедта. С решение от 31.12.2020г. АССГ е отменил процесната заповед за принудително преместване на пътно превозно средство. С решение от 14.04.2021г. ВАС е отменил решението на АССГ и е върнал делото за ново разглеждане. В о.с.з. жалбоподателят се представлява от адв. Р., моли жалбата да бъде уважена. Претендира разноски и депозира писмени бележки в срок.

Ответникът – инспектор „Контрол паркиране“ при ЦГМ ЕАД С., чрез процесуален представител адв. М. Г. изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Моли за нейното отхвърляне. Претендира разноски по списък 600 лв.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.02.2020г. в 17,18 ч. автомобил марка „Деу“, с рег. номер СА 8511 СН собственост на жалбоподателят е бил паркиран в [населено място] на [улица]срещу №158, в посока [улица].На същия ден, в 17.18 ч. служител на [фирма] – С. Т., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“, е установил, че автомобила на жалбоподателят е паркиран в участък на неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т 17, обозначаваща, че нарушителите се отстраняват принудително.Съставил е констативен протокол /л.32/ на основание заповед №РД-09-486/26.11.2018г. на Кмета на СО,с които е разпоредил принудително преместване на МПС с рег. номер СА 8511 СН марка „Деу“.Екипите за принудително преместени ППС ,са отбелязали в протокол /л.31/ ,че заповедта е издадена от инспектор от Контрол на паркиране при ЦГМ с позивна 107.Видно от приложеният документ от процесуалният представител на ответника под №8 за инспектор Т. е отбелязано,че ползува позивна №107,съгласно утвърденият ред от директора на „Паркиране и мобилност“.

По делото са приети като доказателства заверени копия на: Заповед № СО А18-РД-95-484/14.08.2018г. на Кмета на столична община,Заповед №РД-09-486/26.11.2018г. на изп.Директор на ЦМГ относно лицата, имащи право да разпореждат принудително преместване на неправилно паркирани МПС,Решение №73/17.12.2018г. на СОС,трудоов договор на С. Т., длъжностна характеристика на инспектор „Контрол паркиране“,инструкция за работа на лицата на длъжност „инспектор контрол паркиране“,списък на служителите запознати с нея,протокол №11353/26.02.2220г. на екипа на специализиран автомобил №05,който е извършил принудителното преместване на процесния автомобил,констативен протокол от 26.02.2020г., изготвен от С. Т.,отчет №2 за принудително преместване на автомобил,снимки изготвени на 26.02.2020г. при принудителното преместване на автомобила, АУАН №00181/26.02.2020г.

По искане на процесуалният представител на ответника са събрани гласни доказателства,чрез разпит на свидетели П. М. и В. Д. служители на ЦГМ по дело №4128/20 г. на АССГ.От показанията на разпитаните свидетели, които съдят кредитира, като съответстващи на доказателствения материал по делото,се установява,че автомобил „Деу“, с рег. номер СА8511 СН е бил паркиран на [улица]срещу №158 посока към [улица].

Настоящият съдебен състав, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#), по реда на [чл. 168, ал. 1 от АПК](#), прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена 14-дневния преклузивен срок по [чл. 149, ал. 1 АПК](#), от легитимирано лице, адресат на оспорваната заповед, насочена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В чл. 171 от ЗДВП са посочени принудителните административни мерки, които се прилагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за

преустановяване на административните нарушения. Съгласно чл.171, т. 5, б. "б" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага и принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В случая безспорно се доказва, че към момента на прилагане на принудителната административна мярка мястото е обозначено с неподвижен пътен знак, който да предупреждава за принудително преместване. Съгласно нормата на чл. 40, ал. 1 от ППЗДвП, пътните знаци се поставят от дясната страна на пътя срещу посоката на движение. От приложения снимков материал ясно се вижда, че пътен знак В28 с допълнителната табела Т17 е поставен на нормативно предвиденото място спрямо процесния автомобил. Съгласно нормата на чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, на чието основание е разпоредено репатриране на процесния автомобил, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. От събраните делото доказателства се установява по несъмнен начин, че автомобилът е бил паркиран на място, означено с пътен знак В28. Видно от констативния протокол от 26.02.2020г. и изготвения снимков материал в деня на принудителното преместване /26.02.2020 г. / автомобил марка „Деу“, с рег. номер СА8511 СН е паркиран на бул.А. С. срещу №158 посока към бул.Х. Б., в нарушение на чл. 6, т. 1 от ЗДвП. Мястото е забранено за паркиране, обозначено с неподвижен пътен знак В28 /забранено паркирането/ и допълнителна табела Т17, предупреждаваща, че нарушителите се отстраняват принудително. При така поставените знаци безспорно паркирането е забранено. В случая, видно от снимковия материал, автомобилът спрямо когото е приложена оспореното принудителна административна мярка, безспорно е бил паркиран на забранено място за паркиране.

Оспорената принудителна административна мярка е приложена с устно разпореждане, което по силата на чл. 21 от АПК е допустима форма на административния акт.

Същата, е разпоредена от лице, което има компетентност. Съгласно [чл.168, ал.1 от ЗДвП](#), определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач. Със Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018 г. на

Кмета на Столична община /л.11 от делото/, общинското дружество "Център за градска мобилност" /ЦГМ/ е определено да осъществява дейност по принудително преместване на неправилно паркирани автомобили на територията на Столична община, чрез дирекция „Паркиране и мобилност“, което е определена за служба за контрол по смисъла на [чл. 167, ал. 2 от ЗДвП](#) на територията на Столична община. Със същата заповед, служителите на "ЦГМ" са оправомощени да прилагат принудителни административни мерки по [чл. 171, т.5, б. "а", б. "б" и б. "г" от ЗДвП](#). Съгласно чл.3 от тази заповед принудителното преместване на ППС се осъществява само след констатиране на нарушението по ЗДвП или Наредба за организация на движението на територията на Столична община от служител на [фирма] на длъжност инспектор, контрол на паркирането.В изпълнение на Заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018г. на Кмета на СО, изпълнителния Директор на [фирма] е издал заповед № РД-09-486/26.11.2018г./л.16 от делото/, с която е определил поименно длъжностните лица от ЦГМ ЕАД, дирекция „Паркиране и мобилност“, отдел „Принудително преместване и специализирани паркинги“, сектор „Контрол и паркиране“, които имат право да разпореждат принудителната административна мярка – „принудително преместване“ спрямо паркираните ППС в нарушение на ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на Столична община, да налагат глоби с фиш и да съставят АУАН при установяване на горните нарушения.Със заповед № РД-09-486/04.06.2019г. на Изпълнителния директор на ЕАД допълнил № РД-09-486/26.11.2018г.В тази заповед е посочено лицето,разпоредило преместването на процесния автомобил, а именно С. Т./л.5/. Със заповедта на изп. Директор на ЦГМ, както и със заповед № СОА18-РД95-484/14.08.2018г. са запознати всички инспектори,контрол паркиране, включително и С. Т.. От изложено до тук може да се изведе, че С. Т. е компетентен да разпорежда принудително преместване на автомобили, а от тук оспорената принудителна административна мярка е приложена законосъобразно, от лице със съответните правомощия. Настоящият съдебен състав приема, че горната заповед №РД-09-486/04.06.2019г.удостоверява компетентността на С. Т. да разпорежда принудително преместване на автомобили.

Ето защо, процесната ПАМ се явява законосъобразна, постановена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с административнопроизводствените правила и целта на закона, а жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена.

Съгласно правилата на процеса, с оглед неговия изход и при съвременно направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника, и на основание чл. 143, ал. 3 АПК, жалбоподателят следва да заплати на ответника, направените и поискани разноски по делото, за заплатено от [фирма] адвокатско възнаграждение, за осъществена защита от адв. Г., в доказан размер на 600 лева с ДДС /банково извлечение/. Съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималното възнаграждение за осъществявано процесуално представителство по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 е в размер на 500 /петстотин/ лв. Съгласно §2а от ДР на Наредба № 1/2004г., за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по тази наредба е без включен в тях данък

върху добавената стойност, а за регистрираните дължимият данък върху добавената стойност се начислява върху възнагажденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнагаждение, като се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. След извършена служебно справка в сайта на НАП, се установява, че адв. М. Г. е регистрирана по ЗДДС, с идент. номер по ДДС BG179432588 т.е. доколкото са налице доказателства за регистрация по ЗДДС, то върху сумата от 500,00 лв. следва да се добави и ДДС, който е в размер на 20% или 100,00лв.Адв. Р. в о.с. з. е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнагаждение на ответника.Възражението е неоснователно възнагаждението е в минимален размер съгласно посочените разпоредби на Наредба № 1/2004г.От изложеното по-горе размерът на адвокатското възнагаждение следва да бъде определен в размер на 600 лева.

С оглед на изложеното, Административен съд-София-град, Трето отделение, 34-ти състав, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. В. П.,гр.С. с ЕГН [ЕГН], срещу Принудителна административна мярка по чл. 171, т. 5, б. "б" от ЗДвП, "преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик",приложена по отношение на лек автомобил марка „Деу“, с рег. [рег.номер на МПС] ,наложена на 26.02.2020г. от С. Т.–инспектор „контрол паркиране“,сектор „Контрол паркиране и принудително преместване“ в [фирма].

ОСЪЖДА П. В. П.,гр.С. с [ЕГН], да заплати на [фирма], общо разноски в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14 - дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

съдия: